

עפ"ג 29080/03/14 - המערערת, מדינת ישראל נגד זוהיר אלעג'ו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

27 אפריל 2014

עפ"ג 29080-03-14 מדינת ישראל נ'

אלעג'ו

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטין

מדינת ישראל

המערערת

נגד

זוהיר אלעג'ו

המשיב

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד נורית קורנהאוזר

המשיב ובא כוחו עו"ד מחמוד נעאמנה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בתיק פלילי 12-05-4566 (בית משפט השלום ברמלה) בפציעה של עבריין מזוין שגרם לבן דודו כאשר חתך אותו בסכין בידו השמאלית ובבית החזה ונידון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ל-8 חודשי מאסר על תנאי, ל-4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום פיצוי בסכום של ₪ 2,500 למתלונן והועמד לפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

הערעור מכוון כלפי קולת עונש המאסר והמערערת טוענת בהודעת הערעור ובטיעוני ב"כ בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר קבע מתחם ענישה שלא תואם את הנתונים והנסיבות של האירוע נושא גזר הדין והשית על המשיב עונש חריג בקולתו בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, כפי שבאה לביטוי בפסיקה שהוצגה בפני בית משפט קמא ובפסיקה שהוצגה בפנינו.

המערערת טוענת כי בית משפט קמא לא נתן ביטוי ממשי להתנהגותו של המשיב נושא הערעור שכן בשל עניין של מה בכך דקר המשיב את בן דודו והעמיד אותו בסכנת חיים, כאשר מדובר באירוע מתוכנן שהתמשך על פני שעות שונות ביום.

המערערת טוענת כי שגה בית משפט קמא כאשר העדיף את שיקול השיקום של המשיב על פני שיקולי הגמול וההרתעה שכן המשיב לא עבר הליך שיקומי מוחלט, שכן הוא ביצע מעשה חמור ומסוכן בשל עניין של מה בכך.

ב"כ המשיב תומך בגזר הדין של בית משפט קמא ומצביע על המניעים שגרמו למשיב לבצע את המעשה נושא גזר הדין, מבלי להקל בו ראש, על העובדה שנערכה סולחה בין המתלונן למשיב, שהם קרובי משפחה, על מצבו הבריאותי של המשיב ובאשר לעבר הפלילי, עליו מסתמכת המערערת, טוען ב"כ המשיב כי מדובר בעבירות שבוצעו לפני למעלה מ-10 שנים ומאז המקרה נושא גזר הדין, לא עבר המשיב עבירות נוספות.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי הוא לא התעלם כלל ועיקר מחומרת התנהגותו של המשיב, כפי שמתוארת בסוף עמ' 23 ובתחילת עמ' 24 לגזר הדין.

בית משפט קמא קבע כי הערך המוגן במקרה נושא הערעור הוא הגנה על חיי אדם, שלמות גופו וחירותו ואילו מידת הפגיעה בערך המוגן היא רבה שכן הנאשם פגע בגופו ובשלומו של המתלונן לאחר שהתווכח עמו בבוקרו של אותו יום ובהמשכו של אותו יום, כאשר ראה את המתלונן מגיע לאותו מקום בו התנהל הוויכוח, הוא הלך אחריו לאחר שהצטייד בסכין ודקר אותו, כך שהמתלונן אושפז בבית החולים.

מכל האמור לעיל, הסיק בית משפט קמא שלא מדובר באירוע שתוכנן מראש על ידי המערער, אך התוצאות שלו היו קשות ובנס לא ארעו תוצאות חמורות יותר.

בית משפט קמא, על סמך האמור בתסקיר שירות המבחן שהיה מונח לפניו ואשר צורף להודעת הערעור, קבע שהמערער בצע את המעשה כשהיה במצב נפשי רעוע בעקבות מחלה שפרצה בתקופה סמוכה לאירוע, הוא היה בקשיים כלכליים, איבד את מקום פרנסתו ונזקק לתרופות כל העת, והכל בשל המחלה ממנה החל לסבול זמן קצר לפני האירוע.

אין בעובדה שהממונה על עבודות שירות מצא את המשיב כשיר לבצע עבודות שירות, חרף המחלה ממנה סובל, כדי להגיע למסקנה, אליה מבקשת ב"כ המערערת להגיע, לפיה גם עובר לאירוע נושא הערעור לא סבל המשיב מהמחלה במידה כזו שיש לקבל את טענתו כי היא זו שגרמה לו לבצע את המעשה.

מתסקיר שירות המבחן שהיה בפני בית משפט קמא ואשר תואר בעמ' 24-25 לגזר הדין, עולה כי אמנם למשיב הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות וסמים, אך האחרונה שבהן היא משנת 2003 בגין מעשה שארע לפני כן ומאז ועד האירוע נושא גזר הדין, וגם לאחר האירוע נושא גזר הדין, לא עבר המשיב עבירות נוספות.

מתסקיר שירות המבחן עולה שהמשיב משתתף בקבוצת א.א. כדי לשמור על נקינות מסמים וגם על פי עדות החונך של המשיב בפני בית משפט קמא, עולה שאכן המשיב איננו משתמש בסמים ואף הוא משמש חונך באותן קבוצות.

שירות המבחן העריך, על סמך הליך טיפולי שעבר המשיב בכל הקשור לשימוש בסמים ובהסתמך על מוטיבציה שגילה המשיב כדי להעמיק את דפוסי התנהגותו הבעייתיים, כפי שהוא עושה היום בפיקוח שירות המבחן, כי הסיכון לביצוע עבירות אלימות מצידו הוא נמוך. כך במיוחד מבוססת הערכתו של שירות המבחן גם על העובדה שמאז ביצוע המעשה נושא גזר הדין לא נפתחו נגדו תיקים פליליים והוא נקי מסמים.

איננו מקלים ראש בהתנהגותו האלימה של המשיב ובצורך לשרש את נגע השימוש בסכין, שהפך, ולא רק לאחרונה, לחזון נפרץ בקרבנו, אך כאשר אנו מתחשבים בנסיבות האינדיבידואליות של המשיב, כפי שיש להתחשב בהן גם לאחר תיקון 113, לחוק העונשין, וגם כאשר איננו מתעלמים מהפסיקה שהוצגה בפני בית משפט קמא ובפנינו על ידי ב"כ המערער, עדיין אין לומר שגזר הדין של בית משפט קמא איננו נותן ביטוי נאות לכל השיקולים לקולא ולחומרה בקביעת מתחם הענישה ובקביעת מקומו של המשיב בתוך המתחם.

לאור כל האמור לעיל, אין לומר שגזר הדין של בית משפט קמא סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת כאשר מדובר בעבירות אלימות תוך שימוש בסכין, בנסיבות המקרה ובנסיבות המשיב שבפנינו.

אנו דוחים את הערעור.

המשיב יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספות ביום 25.5.14 בשעה 08:00.

באם לא יתייצב, ייעצר ויועבר למשמורת שב"ס לריצוי המאסר מאחורי סורג ובריא.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות, יעמדו בתוקפם עד לסיומם.

**ניתן והודע היום כ"ז ניסן
תשע"ד, 27/04/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמשיב.
אברהם טל, נשיא
אב"ד**

**ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט**

אהרון מקובר, שופט